

ผลงานการพัฒนาที่วัดผลเป็นตัวเลขได้ยาก การพัฒนาในมิติดินามธรรม

1. ชื่อผลงาน/เรื่องเล่า ;บันทึกของเพื่อน

2. แนวคิดเบื้องหลัง ; การนำแนวคิดการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการโดยคนพิการเข้ามาช่วยเหลือผู้ป่วยที่พิการในโรงพยาบาล ผสมผสานกับการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวมของทีมสุขภาพกองเวชศาสตร์ฟื้นฟู โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าที่เน้นการดูแลอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในทุกด้านของคนพิการตั้งแต่ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม จิตวิญญาณ พร้อมทั้งจะกลับไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ เป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับคนพิการและทีมสุขภาพที่ต้องทำงานด้านคนพิการ

3. สรุปเรื่องเล่าโดยย่อ; ฉันยังจำได้ดีถึงความรู้สึกครั้งแรกที่หัวหน้าพยาบาลมอบหมายให้ฉันทำโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนสู่การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ ต้องบอกว่า “อีกแล้ว” ไม่อยากทำเลย งานก็มาก คนก็น้อย คนพิการจะมาช่วยเหลือในเรื่องกระบวนการรักษาได้อย่างไร

แต่เมื่อขัดไม่ได้ก็ต้องทำๆ ไป แต่เมื่อทำๆไปกลับพบว่า ที่ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ เรื่องที่ไม่อยากทำเราต้องทำแล้วต้องทำให้ได้ดีที่สุดให้ได้ เพราะเห็นได้ว่าพวกเขาเหล่านั้นเข้ามาทำได้ดีจริง เพราะเพื่อนผู้พิการต้นแบบจากโครงการศูนย์เพื่อนช่วยเพื่อนสู่การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการที่เรามองดูเหมือนจะไม่สามารถมาช่วยเหลือผู้ป่วยเราได้ แต่พวกเขาเหล่านั้นกลับมาเป็นผู้ช่วยกระบวนการรักษาของทีมเราชาวเวชศาสตร์ฟื้นฟูให้สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นและตรงกับความต้องการและเป้าหมายของผู้รับบริการมากที่สุด พวกเขาเพื่อนผู้พิการใช้แนวคิดการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ และนำกระบวนการมาให้คำปรึกษาฉันที่เพื่อนที่เป็นทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มมาเป็นเครื่องมือในการจัดทำกิจกรรมให้กับผู้พิการและครอบครัว เพื่อนผู้พิการของฉันเขาไม่เคยคิดที่จะหยุดนิ่งให้วันเวลาผ่านไปหรือทำงานแบบขอไปทีจบไปวันๆ เขาคิดที่จะพัฒนาปรับปรุงกระบวนการของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา เขาคิดและนำเอาผู้พิการต้นแบบที่เกิดจากผู้ป่วยที่เข้าโครงการมาก่อนแล้วมีแรงใจที่จะช่วยเพื่อนผู้พิการคนอื่นๆของเขาต่อขยายเครือข่ายเพื่อนที่มีอยู่จากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง จากครอบครัวหนึ่งสู่อีกครอบครัวหนึ่ง จากชุมชนหนึ่งสู่อีกชุมชนหนึ่ง และในอนาคตฉันคิดว่าเขาต้องขยายเครือข่ายเพื่อนผู้พิการของฉันจากประเทศไทยสู่เพื่อนผู้พิการประเทศอื่นๆอีกอย่างแน่นอน เมื่อฉันและทีมงานของฉันเห็นการทำงานของพวกเขาก็มีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเพื่อนผู้พิการไทยของเขาแล้วมันทำให้ฉันมีแรงบันดาลใจและให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมทีมเสมอมา พวกเขานอกจากเป็นเพื่อนผู้พิการต้นแบบให้คนพิการแล้ว พวกเขาจะรู้ไหมหนอว่าพวกเขายังเป็นต้นแบบให้ฉันในการทำงานพัฒนาคุณภาพให้คนพิการซึ่งเป็นผู้ป่วยของฉันอีก

ด้วย เดี่ยวนี้ในทุกๆวันฉันคิดว่าเขาคือส่วนหนึ่งของทีมสุขภาพกองเวชศาสตร์ฟื้นฟูไปแล้ว ฉันแอบตั้งชื่อให้ทีมของเขาว่า “นักบำบัดผู้พิการ” ซึ่งถือว่าเป็นทีมสหสาขาแต่ยังไม่ใช้วิชาชีพนะของกองเวชศาสตร์ฟื้นฟูทีมหนึ่ง ฉันรู้สึกทุกครั้งที่ทำางานร่วมกับพวกเขา ความรู้สึกนั้นคือ สนุกสนานสบายใจ สงสัยจนเท่ที่ว่าพวกเขาทำได้อย่างไรมันทำให้ฉันต้องเก็บเกี่ยวประสบการณ์ที่ได้รับในแต่ละครั้งที่ร่วมทีมกับเขามาพัฒนางานของฉันและทีมงานของฉันที่ใช้การดูแลรักษาผู้ป่วยแบบองค์รวมเน้นการดูแลต่อเนื่องเต็มศักยภาพของพวกเขาและครอบครัว เพื่อให้ผู้ป่วยของฉันมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอีกสิ่งหนึ่งที่เรารู้และตระหนักได้ดีและนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพโดยไม่ต้องซื้อหาสามารถนำมาใช้ได้กับทั้งผู้ป่วยและทีมงานนั้นคือ สัมพันธภาพ วาจา แววตา สัมพันธภาพที่เรามีให้กันและกัน มันทำให้ฉันและทีมงานของฉันมีความเชื่อและศรัทธาในกิจกรรมนี้ มันจึงสามารถทำให้กิจกรรมและ โครงการนี้อยู่ยั่งยืนพัฒนาปรับปรุงรูปแบบมาเรื่อยๆจนเข้าเป็นปีที่ 3 แล้ว ซึ่งในแต่ละปีเราจะมาพูดคุย วิเคราะห์หาจุดเด่นจุดด้อยของกันและกันแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จนกระทั่งในปีที่ 3 นี้เราเรียนรู้ที่จะนำเอาเพื่อนเครือข่ายอีกกลุ่มหนึ่งของฉันเข้ามาช่วยเหลือคนพิการอีกแรง นั่นคือเพื่อนๆชาว NECTEC พวกเขาเป็นเพื่อนที่มีความสามารถด้านสื่อสารสนเทศ การคิดอุปกรณ์ต่างๆให้คนพิการเพื่อให้คนพิการมีศักยภาพสูงขึ้น เพื่อนชาว NECTEC นำเอาคอมพิวเตอร์และกายอุปกรณ์มาช่วยฟื้นฟูศักยภาพและเสริมทักษะต่างๆให้เพื่อนผู้พิการของฉัน เช่นการใช้สารสนเทศในการฝึกฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยด้านความจำ และด้านการทรงตัว รวมทั้งใช้สารสนเทศฝึกอาชีพรวมทั้งใช้เพื่อนผู้พิการต้นแบบจากองค์กรคนพิการสากลประจำเอเชียแปซิฟิกมาสอนและสร้างพลังอำนาจให้ผู้ป่วยที่พิการของฉันและบรรดาครอบครัวของผู้ป่วยในการทำกิจกรรมนั้นๆให้สำเร็จอีกด้วย ทีมงานของฉันกับเพื่อนผู้พิการต้นแบบอย่างพวกเขาคิดและหวังที่จะนำและทำให้กิจกรรมดีๆแบบนี้เข้ามาอยู่ในระบบบริการสุขภาพของคนพิการตลอดไป ซึ่งความหวังและความฝันของพวกฉันมันไม่ง่ายเลยใช่ไหม แต่พวกเราจะสร้างร่วมกันด้วยความมุ่งมั่นและอดทนต่อไป

4. บทเรียนที่ได้รับ;

ถ้าวันนั้น.....หัวหน้าของฉันไม่ชักนำเพื่อนผู้พิการเหล่านั้นเข้ามาให้ฉันรู้จักและต้องทำงานด้วยกัน

ถ้าวันนั้น.....ฉันปล่อยให้กิจกรรมดีๆจากเพื่อนผู้พิการขององค์กรคนพิการสากลประจำเอเชียแปซิฟิกผ่านไป โดยไม่เปิดใจยอมรับสิ่งใหม่เข้ามา

ถ้าวันนั้น.....เพื่อนผู้พิการของฉันไม่มุ่งมั่นกับงานที่เข้าทำ จนทำให้ฉันและทีมงานเข้าถึง และเข้าใจกับงานที่เขาทำ

มาวันนี้.....ฉันเชื่อและศรัทธาในเพื่อนผู้พิการของฉันว่าเขาจะช่วยให้เพื่อนๆอีกหลายคนมี แรงจูงใจ มีพลังต่อสู้กับสิ่งต่างๆ ในโลกได้อย่างดี โดยมีพวกเขาเป็นเพื่อนคอยเคียงข้างอยู่เสมอ ถ้าถามถึงผลลัพธ์ความสำเร็จของเพื่อนฉันนั้นเขาทำไว้มากมาย เช่นการสร้างต้นแบบเพื่อนผู้พิการ ที่สามารถช่วยเพื่อนอื่นๆ ในชุมชนของพวกเขาทั้งหลาย พวกเขาเหล่านั้นล้วนออกสู่สังคมได้โดย มีความเชื่อมั่นในความสามารถในการดูแลตนเองเพิ่มขึ้น หลังได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนไม่ว่า จะเป็นเรื่องการศึกษา อาชีพ แหล่งประโยชน์ ซึ่งเท่ากับพวกเขาได้สร้างบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่ให้กับผู้ พิการและครอบครัว พวกเขาและทีมงานของฉันได้ร่วมมือกันเปลี่ยนคนพิการที่เปรียบเหมือนภาระ ของสังคมให้เป็นพลังใหม่ของสังคมต่อไป

เบื้องหลังความสำเร็จของเพื่อนผู้พิการของฉัน คือรอยยิ้มและความสุขของเพื่อนๆผู้พิการ และครอบครัว ความภาคภูมิใจของเพื่อนร่วมงานระหว่างฉันและทีมงานเวชศาสตร์ฟื้นฟู เพื่อน ต่างสถาบัน Nectec และเพื่อนผู้พิการจากองค์กรๆ ทีมงานเพื่อนของเราตั้งความหวังร่วมกันไว้ว่า เราจะฝันให้ไกลและจะไปให้ถึงกับการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเพื่อนผู้พิการไทยให้เพื่อนผู้ พิการของเรามีความสามารถและทัดเทียมกับเพื่อนผู้พิการสากลให้ได้ในอนาคต

5. ผู้รับผิดชอบ: พ.ต.หญิง ชุติมา ป.ว. สังฆา หอผู้ป่วยเวชศาสตร์ฟื้นฟูชั้น 5

โรงพยาบาล พระมงกุฎเกล้า มือถือ 081-4937059